

Aan :

- de staatssecretaris van Financiën,
de heer mr. drs. F.H.H. Weekers
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG
- de minister van Sociale Zaken en Werkgelegen-
heid, de heer H.G.J. Kamp
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Den Haag : 19 januari 2012
Ons kenmerk : S.A.12. 00210/K
Uw Kenmerk : -
Betreft : Motie Braakhuis/Omtzigt inzake uniformering pensioengevend loon;
ingediend op 12 april 2011 bij de behandeling door de Tweede Kamer
van het Wetsontwerp uniformering loonbegrip; 20 131, Nr. 24

Mijne heren,

Naar aanleiding van de aangenomen motie van de Tweede Kamerleden Braakhuis en Omtzigt, ingediend bij de behandeling van het inmiddels aanvaarde Wetsontwerp uniformering loonbegrip, is door vertegenwoordigers van uw ministeries, voor het eerst op 19 juli 2011, namens u beiden contact opgenomen met de Stichting van de Arbeid. Vervolgens heeft overleg met sociale partners plaatsgevonden, zoals in de motie is gevraagd. Met deze brief wil de Stichting van de Arbeid u graag informeren over haar opvatting over de in de motie opgenomen vraagstelling.

De Stichting van de Arbeid heeft waardering voor het initiatief van de indieners van de motie om de administratieve lasten en bijgevolg ook de uitvoeringskosten van pensioenregelingen in ons land op een lager niveau te helpen brengen. Althans, zo interpreteert de Stichting de strekking van de motie.

Uniformering van het pensioengevend loonbegrip in het Witteveen kader als zodanig leidt naar het oordeel van de Stichting van de Arbeid echter niet tot een vereenvoudiging van de uitvoeringspraktijk. Bij het fiscale kader gaat het om een definiëring van het pensioengevend loon via de wet, een algemene maatregel van bestuur en een beleidsbe-

sluit op basis van de Wet fiscale behandeling van pensioenen. Die definities zijn erop gericht maximum normen te stellen voor pensioenregelingen waarbij gebruik mag worden gemaakt van de fiscale omkeerregel (pensioenpremies aftrekbaar en pensioenuitkeringen belast). Naast de duiding van de beloningselementen waarover pensioen **mag** worden opgebouwd en die op een enkele uitzondering na het brutoloon omvatten (het fiscaal loon plus premies voor pensioen, VUT en/of levensloop), omvat het Witteveenkader ook regels voor het maximum opbouwpercentage afhankelijk van het type pensioenregeling; dit in combinatie met verschillende franchiseniveau's. Een groot deel van de pensioenregelingen maakt niet op alle onderdelen van het Witteveenkader gebruik van de maximum normen. Flexibele beloningselementen bijvoorbeeld worden in de ene pensioenregeling niet meegeteld voor de pensioenopbouw, mogelijk vanwege het incidentele karakter, terwijl bij een andere pensioenregeling de betrokken sociale partners er nadrukkelijk wel voor hebben gekozen dat ook over de flexibele beloning pensioen wordt opgebouwd. Er bestaan grote verschillen tussen arbeidsvoorwaardenpakketten in ons land qua samenstelling en niveau van de componenten, die zich ook weerspiegelen in de bedrijfstak- en ondernemingspensioenregelingen.

Uniformering in de zin dat in het fiscale kader zou worden aangegeven over welke beloningselementen pensioen **moet** worden opgebouwd, zal dan ook, uitgaande van een voor de overheid budgettair neutrale operatie, leiden tot een fors en complex aanpassingsproces voor een zeer groot deel van de pensioensector. In die situatie moet namelijk worden voorkomen dat bij een deel van de pensioenregelingen als gevolg van de uniformeringsmaatregel substantieel meer pensioen wordt opgebouwd en bij andere pensioenregelingen zal moeten worden voorkomen dat substantieel minder pensioen wordt opgebouwd. Voor de pensioenregelingen zelf is het mogelijk door correcties op andere componenten van de pensioenregeling kostenneutraliteit te bereiken, maar binnen de afzonderlijke deelnemersbestanden zullen herverdelingseffecten niet te vermijden zijn. Zo'n uniformeringsmaatregel leidt derhalve niet tot administratieve lastenverlichting en tot lagere uitvoeringskosten, integendeel!

Wat in het bijzonder bij bedrijfstakpensioenfondsen wel tot substantieel lagere uitvoeringskosten kan leiden, zowel voor de fondsen als voor de aangesloten werkgevers, is het gebruik van de zogeheten 'loonaangifteketen'. Voor private uitvoeringsorganisaties zoals pensioenfondsen gaat het hier om een nieuwe ontwikkeling. De loonaangifteketen zelf bestaat al enige tijd en is gebaseerd op de loonbelastingaangiften van inhoudingsplichtigen (werkgevers, UWV, SVB en pensioenfondsen). Deze aangiftegegevens worden door de Belastingdienst aan UWV doorgegeven ten behoeve van de polisadministratie en vormen een gegevensset voor de loonaangifteketen. UWV stelt vervolgens gegevens uit deze database weer beschikbaar aan alle publiekrechtelijke organisaties die bepaalde gegevens uit deze set nodig hebben, zoals gemeenten, waterschappen, provincies, CBS, CVZ, GBA, SVB, ministeries en andere publiekrechtelijke uitvoeringsorganisaties. De gegevensset van de loonaangifteketen is, althans zo is de Stichting medege-deeld in het overleg met vertegenwoordigers van uw beide ministeries, thans een effi-

cënte, betrouwbare database met actuele gegevens van meer dan 12 miljoen burgers met betrekking tot dienstverbanden, lonen en uitkeringen¹.

Sommige gegevens uit de database van de loonaangifteketen kunnen tegen vergoeding ook beschikbaar worden gesteld aan uitvoerders van private regelingen, zoals pensioen-uitvoerders. Op dit moment is het aantal beloningsgegevens dat op grond van vigerende wet- en regelgeving aan private partijen beschikbaar kan worden gesteld echter zodanig beperkt dat het voor de meeste pensioenfondsen nog niet mogelijk is de pensioenregeling zonder wezenlijke aanpassing van die regeling op basis van uitsluitend die gegevens uit te voeren.

De Pensioenfederatie heeft onlangs verzocht om een uitbreiding van het aantal beloningselementen, die reeds onderdeel uitmaken van de loonaangifteketen, dat aan pensioenuitvoerders beschikbaar kan worden gesteld. Hiervoor dient de SUWI-regelgeving te worden aangepast. Deze aanpassing is thans in voorbereiding.

Verwacht wordt, zo heeft de Stichting van de Arbeid van de Pensioenfederatie begrepen, dat na realisatie van de uitbreiding nagenoeg elk pensioenfonds aan de gegevensset van de loonaangifteketen voldoende data kan onttelen om de pensioenregeling correct te kunnen uitvoeren, zonder dat de thans nog noodzakelijke periodieke opgaven van alle aangesloten werkgevers daarvoor nodig zijn. Hiermee kan een substantiële verlaging van de uitvoeringskosten worden bereikt. Niet alleen profiteren hiervan de pensioenfondsen, maar ook de aangesloten werkgevers kunnen hierdoor een aanmerkelijke vermindering van de administratieve lastendruk verwachten. Lagere uitvoeringskosten voor het pensioenfonds hebben ook een positieve invloed op het uiteindelijke pensioenresultaat van de deelnemers.

Een bijkomend voordeel van het gebruik van gegevens uit de loonaangifteketen voor verplicht gestelde bedrijfstakpensioenfondsen is dat hierdoor ook veel informatie beschikbaar kan komen over werkgevers die niet of anders georganiseerd zijn, maar wel onder de verplichtstelling van de desbetreffende fondsen vallen. Deze informatie zal echter naar verwachting niet volledig dekkend kunnen zijn. Daarom zal, waar het gaat om het detecteren van werknemers in dienst van werkgevers die onder een verplicht gesteld bedrijfstakpensioenfonds vallen, het pensioenfonds in verreweg de meeste gevallen nog zelf aanvullend onderzoek moeten doen. Werkgevers waarvan de benodigde gegevens van de in dienst zijnde werknemers in eerste aanleg niet automatisch via de cao-code door UWV aan het pensioenfonds worden aangeleverd, bijvoorbeeld vanwege een afwijkende cao-code, kunnen door het pensioenfonds bij UWV worden aangemeld zodat daarna ook de gegevens van die werknemers bij de periodieke aanlevering van de gegevens voor de pensioenadministratie door UWV worden meegenomen.

Uiteraard zal moeten worden afgewacht of de verwachting die op dit moment bestaat in de praktijk ook bewaarheid zal worden. De situatie echter die na de uitbreiding van de voor pensioenuitvoerders ter beschikking staande gegevensset vanuit de loonaangifteketen ontstaat, zal voor de Pensioenfederatie reden zijn om de aangesloten bedrijfstakpensioenfondsen nadrukkelijk te wijzen op deze mogelijkheid van administratieve lasten-

¹ Zie ook de publicatie *Loonaangifteketen – De aorta van de BV Nederland*; Papernote 35, Sdu Uitgevers, september 2011.

verlichting en uiteraard ook op de verlaging van de uitvoeringskosten die daarmee kan worden bereikt. Dit is in het belang van alle belanghebbenden bij het fonds.

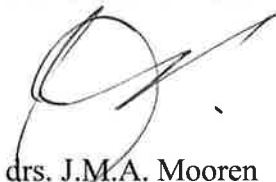
De Stichting van de Arbeid wil deze ontwikkeling nadrukkelijk gaan ondersteunen. Zij maakt van deze gelegenheid gebruik u als verantwoordelijke bewindspersonen op te roepen om de door de Pensioenfederatie gevraagde uitbreiding van de voor private uitvoerders beschikbare gegevens uit de gegevensset van de loonaangifteketen zo spoedig mogelijk door aanpassing van de SUWI-regelgeving tot stand te brengen.

Zoals gezegd zullen, na uitbreiding van de voor private uitvoeringsorganisaties beschikbaar komende gegevens, vooral bij bedrijfstakpensioenfondsen aanmerkelijke voordelen kunnen worden behaald van het gebruik van de loonaangifteketen. Ondernemingspensioenfondsen, waarbij veelal de salarisadministratie van de betrokken onderneming en de deelnemersadministratie van het fonds min of meer direct aan elkaar zijn gelieerd, hebben hiervan minder profijt. Veel van deze fondsen zullen dan ook naar verwachting hiervan geen gebruik gaan maken.

De Stichting van de Arbeid ziet in dit nieuwe project, waar de Pensioenfederatie samen met de stakeholders van de loonaangifteketen al enige tijd aan werkt en dat na realisatie van de gevraagde uitbreiding van de gegevensset ook voor pensioenfondsen bruikbaar en nuttig is, een goed voorbeeld hoe de overheid met de loonaangifteketen een faciliterende rol kan vervullen. Dit leidt ertoe dat niet alleen in de relatie met publiekrechtelijke instellingen een substantiële administratieve lastenverlichting en besparing aan uitvoeringskosten gerealiseerd wordt, maar dat dit ook mogelijk is voor private uitvoeringsorganisaties zoals bedrijfstakpensioenfondsen en de daarbij aangesloten werkgevers die op basis van vrijwilligheid van de loonaangifteketen gebruik kunnen maken.

De Stichting van de Arbeid verzoekt u om deze brief ook ter kennis te brengen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Hoogachtend,
STICHTING VAN DE ARBEID

drs. J.M.A. Mooren
secretaris

STAATSECRETARIS VAN FINANCIËN

Europese Commissie
t.a.v. dhr. Algirdas Šemeta
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussel, België

Den Haag,

Betreft: Uitstel inwerkingtreding wijziging van de Wet op de Omzetbelasting 1968 m.b.t. btw-tarief paarden

Dear Algirdas,

Op 3 maart jl. heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak gedaan in de zaak met betrekking tot het in Nederland toegepaste btw-tarief op levende dieren (zaaknr. C-41/09). Het Hof heeft bepaald dat de huidige Nederlandse btw-wetgeving in verband met een algemene toepassing van het verlaagde btw-tarief op paarden in strijd is met de BTW-Richtlijn. Daarop is een Nota van Wijziging naar de Tweede Kamer gestuurd om het daar aanhangige wetsvoorstel tot beëindiging van de huidige tarieftoepassing daaraan aan te passen.

Op 4 november jl. heeft in de Tweede Kamer het plenaire debat over het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de Omzetbelasting 1968 (aanpassing tarief levende dieren) plaatsgevonden. Tijdens het debat sprak het parlement zijn zorgen uit over het concurrentienadeel dat de Nederlandse paardensector zal ondervinden ten opzichte van Duitsland en Frankrijk. Dit concurrentienadeel zal zich voordoen wanneer Nederland haar wetgeving op het gebied van het btw-tarief op paarden conform de BTW-Richtlijn eerder aanpast dan beide andere genoemde lidstaten. Immers in de tussenliggende periode totdat Duitsland en Frankrijk hun wetgeving richtlijnconform hebben gemaakt, zou de levering van een paard aan een consument in Nederland belast zijn tegen het algemene btw-tarief en in Duitsland en Frankrijk tegen het verlaagde btw-tarief. De paardensector betreft een concurrerende markt en juist in deze sector zijn Duitsland, Frankrijk en Nederland dominerende landen.

Ik deel de zorgen van het parlement en ik begrijp het onbegrip bij de paardensector in deze. Om concurrentieverstoreningen met Duitsland en Frankrijk zoveel als mogelijk te beperken wil ik mede namens het Nederlandse parlement in dit specifieke geval een beroep op jou doen om Nederland de ruimte te geven de desbetreffende wijzigingen van de Wet op de omzetbelasting 1968 gelijktijdig te laten plaatsvinden met het moment waarop Duitsland en Frankrijk hun wetgeving op het gebied van het btw-tarief voor levende dieren conform de BTW-Richtlijn zullen aanpassen.

Ik heb toegezegd de Tweede Kamer voor het kerstreces te informeren over jouw reactie. Ik zou het dan ook op prijs stellen jouw reactie tijdig hiervóór te mogen ontvangen.

Yours sincerely,

Frank Welleken

ALGIRDAS ŠEMETA
MEMBER OF THE EUROPEAN COMMISSION

Brussels, 19.01.2012

De heer Frans Weekers
Staatssecretaris van Financiën
Korte Voorhout 7
2500 EE Den Haag
Nederland

Geachte heer Weekers,

Dear Frans,

Graag wil ik u bedanken voor uw brief van 11 november waarin u mij verzoekt toe te staan dat de Nederlandse wetgeving met betrekking tot het btw-tarief op paarden later in overeenstemming met het Europese recht wordt gebracht en uw vervolgbrief van 6 december 2011 waarin u melding maakt van de aanneming van de noodzakelijke wetwijziging.

Deze wetwijziging is het gevolg van een uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in een zaak aangespannen door de Europese Commissie tegen uw lidstaat (uitspraak op 3 maart 2011 in zaak C-41/09). Het Hof oordeelde dat Nederland ten onrechte het verlaagde btw-tarief op paarden toepast.

In uw brief legt u uit dat tijdens discussies in het Nederlandse parlement over de wetwijziging zorgen zijn geuit over mogelijke negatieve concurrentie voortkomend uit het feit dat andere lidstaten, te weten Duitsland en Frankrijk, nog wel een verlaagd btw-tarief zouden toepassen op paarden. U stelt dat Duitsland, Frankrijk en Nederland dominerende landen zijn in de paardensector.

U deelt deze zorgen van het Nederlandse parlement en begrijpt het onbegrip van de paardensector en vanuit die gedachte doet u een beroep op mij om u toe te staan de vereiste wijziging door te voeren op het moment dat ook Duitsland en Frankrijk tot wijziging overgaan.

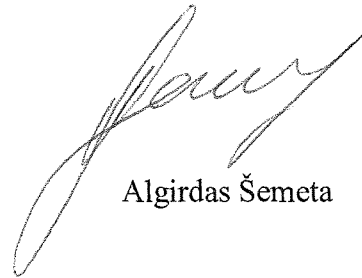
De zaak betreffende het verlaagd btw-tarief op paarden tegen Frankrijk is aanhangig bij het Hof van Justitie en in mei jl. heeft het Hof van Justitie Duitsland, in zaak C-453/09, veroordeeld en aangegeven dat het standaard btw-tarief op paarden dient te worden geheven, conform de btw-richtlijn, waardoor wijziging van de Duitse wetgeving niet lang op zich zal laten wachten.

In de brief die naar aanleiding van de uitspraak van het Hof van Justitie aan uw diensten in maart jl. is gestuurd is duidelijk gemaakt dat de Europese Commissie in haar mededeling van 2007 over "Een Europa van resultaten – toepassing van het Gemeenschapsrecht" (COM(2007) 502) haar gedragslijn met betrekking tot de tweede fase van inbreukprocedures krachtens artikel 228 van het EG-Verdrag (nieuw artikel 260 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) heeft toegelicht. Die bestaat er met name in dat zij, wanneer er geen uitzonderlijke redenen bestaan die het tegendeel rechtvaardigen, ernaar streeft dat de inbreuk

volledig ongedaan wordt gemaakt dan wel dat de zaak binnen 12 tot 24 maanden na het eerste arrest een tweede maal aanhangig wordt gemaakt bij het Europese Hof van Justitie.

Door middel van deze brief wil ik u mededelen dat ik kennis neem van de aannname door het Nederlandse parlement van de noodzakelijke wetwijziging die uiterlijk op 1 juli 2012 in zal gaan, ongeacht de aanpassingen die Duitsland en eventueel Frankrijk dienen te bewerkstelligen.

Hoogachtend,

Algirdas Šemeta